

МОНАХИНА ЁУПРАЖІА.

* * * * *

**ІВАЎЎІСТЫ І ЖИТІЎ
ПРІБНЪЙ МТРИ НАШЕЙ ЁУПРАЖІА,
СТЪЙ ВЕЛИКОМЧНИЦЪ
ЁУФІМІИ ВСЕХВАЛЬНЪЙ,
І ПРІБНЪЙ МТРИ НАШЕЙ
ПАРАСКВЕТЪ.**



МОНАХИЊА ЄВПРАКСИЈА

ТРИ
АКАТИСТА

СВЕТА ПЕТКА
СВЕТА ЈЕФИМИЈА
СВЕТА ЄВПРАКСИЈА

РАВАНИЦА
✙ ѿ · ѿ · ѿ · ѿ ·



ЎКАТИСТА ПРѢБНѢЙ МѢРИ НАШЕЙ ѢВПРАХІИ.*1

[Празднемѣй кѣ-гв ѡліа].

Кондакъ ѿ.

МЗБРАЊНА[А] КРАСОТА МОНАШЕСКАГВ ЛІКА БЫЛА ѢСН, ПРѢБНАМ ѢВПРАХІЕ:
БЕЗСТРАСТІЕМЗ ОУКРАСИВЪ ЖИТІЕ ТВОЕ, И ПОЩЕНІЕ ИЗРАДНОЕ ВОСПРІИМЪ
СОВѢСТІЮ ЧІСТОЮ, ВЪ МЛТВАХЪ ЁАКВ БЕЗПЛОТНА[А] ПРЕБЫВАЮЩИ,
ВОЗІАЛА ѢСН ВЪ МІРѢ ЁАКВ СЛНЦЕ ПРЕСВѢТЛОЕ, И ПРОСВѢЩАЛА ѢСН ВѢРНЫМЪ
ЗОВУЩИМЪ ТИ СО ОУМИЛЕНІЕМЪ: РАДУИСА, ПРѢБНАМ ѢВПРАХІЕ РАВНОАГГЛНАМ.

Ўкосъ ѿ.

МГГЛЫКОМУ ЖИТІЮ ПОРЕВНОВАВШИ, ПРѢБНАМ, ВСѦ ЗЕМНАМ
ОСТАВИВ[ШИ], КО ХРІТУ ПРИТЕКЛА ѢСН, И ТОГВ ЗАПОВѢДЬМИ
ОУГРАЖДАЮЩИМЪ ІАВІЛАСА ѢСН ЁАКВ СТѢНА НЕПОКОЛѢБЛЕМА[А] О
ВРАЖІИХЪ НАПАДЕНІИ. СЕГВ РАДИ ЗОВЕМЪ ТИ: РАДУИСА, БЛГОУЧИВАГВ ОЦА
ОРАСЛЕ: РАДУИСА, БЛГОГОВѢЙНЫМЪ МѢРЕ ВѢТВЕ. РАДУИСА, БЛГТІЮ ЕНА ВЖІА
ОЗАРЕННАМ И ВЪ ЧДНЫИ СВѢТЪ ЕГВ ПРИЗВАННАМ: РАДУИСА, ТОГВ БЛГТІЮ
ТѢЛОМЪ И ДУХОМЪ ЧІСТАМ ДО КОНЦА ПРЕБЫВШАМ. РАДУИСА, ЁАКВ КРѢПКОЮ
ВѢРОЮ И ТѢПЛОЮ ЛЮБОВІЮ КО ХРІТУ ПРОІАЛА ѢСН: РАДУИСА, ЁАКВ ТОМУ ВѢРНУ
ДО СМЕРТИ ПОСЛУЖІЛА ѢСН. РАДУИСА, ПРѢБНАМ ѢВПРАХІЕ РАВНОАГГЛНАМ.

1 приређено (пренешено са транскрипта (цсл текст савревеним србским словима) на текст цсл словима и приведено нормама савремене руске редакције цсл језика) према издању: „ТРИ АКАТИСТА“ саставила монахиња Евпраксија (Цветковић), сестра манастира св. Петке код Парађина, својој св. ПРЕП. МАТЕРИ ЕВПРАКСИЈИ, св. своје духовне матере СВ. ВЕЛИКОМУЧ. ЈЕФИМИЈИ, св. свога манастира ПРЕП. МАТЕРИ ПАРАСКЕВИ. Библиотека манастира Раванице, бр. 2. С благословом његовог преосвештенства епископа браничевског господина Хризостома. Издање манастира Раванице, 35233 Сење. Штампa „Сава Михаић“, Земун 1975. Напомена: У заградама [...] дати наши додаци, одн. испуштено у изворнику.

Кондакъ ѿ.

Вѣдѣщи[ы]ѧ тѣ спѣвѣтницы твоѣ, прѣвнѣа ѿпрашѣе, седмолѣтнѣ ѿтроковицѣ ѿцѣ, во ѡггльскій ѡночества ѿбразѣ ѡблечѣннѣ[ю], ѡ тебѣ блѣгодарнѣ поѡхѣ бѣ: **А**ллилуѣа.

Ікосъ ѿ.

Вѣдѣмомѣ ѡ прѣмѣротнѣ ѡукрашеннѣа, мѣжекимѣ ѡ тѣвѣрымѣ сѣаюци смѣсломѣ, ѡукрасивши дѣшѣ своѣ бжѣтвеннымѣ лѣпотамѣ добродѣтелей, красномѣ слѣвѣ нынѣ предѣстоиши, ѡ молишиѣа за всѣ поѡциѣа тѣ сѣце: **Р**адѣшиѣа, ѡггльскій ѿбразѣ ѡ смиренѣе предѣзбрѣвшѣа: радѣшиѣа, ѿбѣтомѣ дѣства ѣтотѣ сѣца своегѣ ѡбѣвшѣа. радѣшиѣа, ѿбѣтомѣ послѣшѣнѣа во всецѣлѣ слѣженѣе своѣ ѣдѣномѣ бѣ во вѣки ѡутѣвѣрѣвшѣа: радѣшиѣа, ѿбѣтомѣ нестѣжанѣа высотѣ дѣха показѣвшѣа. радѣшиѣа, вѣ послѣдованѣи хрѣтѣ ношенѣю крѣта насѣ научѣвшѣа: радѣшиѣа, вѣ житѣи твоѣмѣ бѣгѣгоднымѣ дѣлѣ гѣдѣ послѣживѣшѣа. **Р**адѣшиѣа, прѣвнѣа ѿпрашѣе равноѡггльнѣа.

Кондакъ ѿ.

Вѣтнѣю вседѣтельною ѡкормлѣема, ѡ силою крѣта ѡбложѣннѣа, легкѣо прѣплыла ѣсѣ житѣа мѣре, ѡ кѣ бжѣтвенномѣ воистиннѣ прѣстѣнницѣ достигла ѣсѣ. добродѣтелей кѣплю на землѣ стѣжѣвшѣа многѣ, вѣцѣ всѣхѣа прѣнесла ѣсѣ поѡци: **А**ллилуѣа.

Ікосъ ѿ.

Вѣла ѣсѣ на высотѣ нѣнѣю возносѣщее тѣ высокотѣвѣрнѣе смиренѣе, бѣгомѣдрам, ѡмже низложѣла ѣсѣ велѣчаѣаго врага. тѣмже тѣ, ѡакѣ ѡстиннѣю побѣдонѣснѣцѣ, почитѣемѣ сѣце: **Р**адѣшиѣа, ѡакѣ чнѣ ѡночѣскомѣ пѣть дѣбрыѣ житѣа предѣпоказѣвшѣа: радѣшиѣа, смиренѣа твоегѣо радѣи ѡ всѣхѣа во ѿбѣтели возлюбленнѣйшѣа. радѣшиѣа, ѡакѣ пѣче мѣдрѣцѣвѣх^{2*} мѣра сѣгѣо мѣдрѣйшѣа: радѣшиѣа, ѡакѣ чѣвѣства твоѣа предѣа вѣранѣю трѣхѣа врагѣвѣхѣа: плѣти, мѣра ѡ дѣаѣвола крѣпкѣа заключѣвшѣа. радѣшиѣа, ѡакѣ сѣце твоѣо ѣдѣномѣ вѣ трѣцѣ бѣ ѡвѣрѣсто

^{2*} наша измена, у изворнику: мѣдрѣцѣвѣмѣ.

бѣше: радѣша, ѣкѡ тебѣ гѡрнїа ѡбїтѣли радостнѡ прїаша. Радѣша, прѣбнаѡ ѣвпражїе равноаггѣльнаѡ.

Кондакъ ѿ.

Вѣрю ѡскѣшенїи воздѣже на тѣѡ ѡскѡнный врагѡ: ты же, побѣдоносце, побѣдила ѣси всѡ силою блѣтти хрїтѡвы. тѣмже нынѣ, въ тїхомѡ пристѣнницѡ, съ лїки ѡскѣшенныхъ въ мїрѣ ѡ мїрѡ побѣдївшихъ поѣши хрїтѡ бгѡ: **Аллилуїа.**

Ікосъ ѿ.

Послѣдоваши блгїи совѣтѡ блженныѡ іѡлїи, ѣже, оубѣдѣвши ѡ ѡскѣшенїи твоѡмѡ въ ноцнѣмѡ мечтѣнїи, глгѡлаше тї: не оубѡиѡ, сестрѡ, ниже оустыдїѡ, всѡ ѡповѣждѡ великоѡ*3 гпїжї ѡгѡменїи: ты же, ѣкѡ воистиннѡ свѣтїльникѡ послѣшѣнїѡ, ѡбїе со смирѣнїемѡ сїѡ сотвориѡ ѣси, ѡ тѣмѡ врагѡ смирїѡ ѣси. сегѡ ради поѡмѡ тї такѡвѡѡ: Радѣша, селѣнїе красное пресѣгѡ дхѡ: радѣша, дѣвѡ свѣтѡе оукрашенїе. радѣша, смирѣннаѡ высотѡ до нѣбѡ доглазѡщаѡ: радѣша, смирѣнїемѡ гордыню вражїю низложївшаѡ. радѣша, полѣзнымѡ совѣтомѡ ѡ млѣтѡю мѣре твоѡѡ дхѡвныѡ вражїѡ навѣтѡы разсѣвшаѡ: радѣша, ѡ нѡмѡ свѣтїи дїавольскїѡ ѡзвѣгнѣтти помогаѡщаѡ. Радѣша, прѣбнаѡ ѣвпражїе равноаггѣльнаѡ.

Кондакъ ѣ.

Вѡтѣчнѣи звѣздѣ подобна была ѣси, прѣбнаѡ мѣтїи, ѣгда, ѡкрилѣма[ѡ] вѣтрїломѡ воздержѣнїѡ ѡ безмѡлвїѡ, преплыѡ ѣси пѡчинѡ вражїихъ ловленїи, ѡ въ тїхомѡ пристѣннице нѣнагѡ црїтѡвїѡ достїгла ѣси, ѡдѣже съ прѣбными лїки немѡлчнѡ поѡши хрїтѡ бгѡ: **Аллилуїа.**

*3 или: велицїи.

Кондакъ з̄.

Нотѣ члѣвѣколюбецѣ гдѣ прослѣвѣти добродѣтельное житїе твоє, даде тебѣ бл҃гѣ бѣсы прогонѣти и всѣмъ болѣзнемъ цѣлѣти. ты же, достохвѣльна, сѣмъ всѣмъ со смиренїемъ творѣла єси непрестѣнно поющѣи бг҃у: **Аллилуїа.**

Їкосъ з̄.

Новѣю хитрость и зѣвѣте на тѣ злокозненный врагъ хотѣ сотворѣти препѣтствїе твоемѣ шествѣю къ нб҃сѣмъ: ты же, повѣдоуице, ѣки столпъ четыредесѣтъ пѣтъ днѣй недвижимъ стоѣла єси, дондеже врагъ бл҃гѣтїю бж҃їею повѣдѣла єси, и всѣ спѣсѣнныи твоѣ оудивѣла єси. сегѡ ради и мы со оудивленїемъ вопїемъ ти: **Радѣисѣ,** ѣности презрѣдна похвалѣ: **радѣисѣ,** ѣкѡ члѣвѣченныи страсти броздѣми воздержанїемъ повѣдѣла єси. **радѣисѣ,** ѣкѡ силою молѣтвы искѣщенїемъ дѣвильска попраѣла єси: **радѣисѣ,** ѣкѡ множествѣ бѣсѡвъ посрамѣла єси. **радѣисѣ,** ѣкѡ въ мѣтвенныхъ предстоѣнїи предспѣла єси: **радѣисѣ,** ѣкѡ всѣмъ высотѡю подвиговъ твоихъ оудивѣла єси. **Радѣисѣ,** прѣбна ѡпрашѣе равноѡг҃льна.

Кондакъ ӣ.

Втрѣнное бѣ и дѣвное видѣнїе єгда, ѿ трекрѣвника падши, не развѣлаєа єси, и єгда клокощѣе варенїе, єже ѡблѣ лице твоє, не вредѣ тѣ, но ѣки росѡю ѡблѣвѣнна[ѣ] бл҃годѣрнѡ воспѣла єси бг҃у: **Аллилуїа.**

Їкосъ ӣ.

Весь оумъ и срѣце и мѣщи оуправленъ къ нб҃сѣмъ, почерпла єси бж҃твеннѡ премѣрость и бл҃гѣтнѡю крѣпость, єюже всѣмъ ѣночскѣмъ трѣдѣмъ бл҃горазумнѡ совершѣла єси. нынѣ же во свѣтлостехъ стѣбыхъ, славою бж҃їею ѡзаренна, приклонѣши оумъ твоє къ мѣтвѣмъ почитѡущихъ тѣ еице: **Радѣисѣ,** цр҃кве хр҃тѡвы свѣтлоє оукрашенїе: **радѣисѣ,** бл҃говѣнна смѣрно цр҃ковь хр҃тѡвѣ ѡбл҃гѡухѡуца. **радѣисѣ,** пресвѣтла звѣздѣ на твѣрди мѣсленнѣи бл҃стѡуца: **радѣисѣ,** ѿ хр҃та

сѣнца ѡблнствлѣмаа. радѣнса, свѣтлыхъ нѣожителѣй сопрнчлѣстнице:
радѣнса, ѣкѡ нынѣ въ радостн нѣнѣи прнснѡ жнвѣшн. Радѣнса, прѣбнаа
ѡупражѣе равноаггѣлнаа.

Кондѣкѣ д.

Всн аггѣльстн чннн двлѣхѣса твоємѡ преслѣвномѡ жнтнѡ, кѣкѡ
въ вреннѣмѡ тѣлѣ безплѡтнаго врага побѣдѣла ѡсн, н
воздѣшнымн тѣмнымн кнѣзнн недержанна бѣвшн, прѣтѡла
хрѣтѡва достнгла ѡсн, н съ вѣшнымн снлами во вѣкн поѣшн бгѡ:
Ілладѣа.

Ікѡсѣ д.

Внтнѣства земнорѡдныхъ не возмѡгѡтѣ по достоаннѡу восхвалнчн
трѣды н борѣннѣа твоѡ, достохвалѣнаа, кѣкѡ непобѣднмоу снлоу
бжѣею въ юныхъ лѣтѣхъ побѣдн дрѣвнаго врага н плѡть покорн
дѣхѡ. мѣ же, двлѣщесѣ семѡ, съ вѣроу тн поѣмѣ: Радѣнса, радостное
зрѣлице аггѣловѣ: радѣнса, блгоговѣннѡе ѡднвлѣннѡе члѣкѡвѣ. радѣнса,
держнтелѣа тѣмѣ побѣднвшѣа: радѣнса, побѣдоу твоѡею нѣныхъ н
земныхъ возвелнвшѣа. радѣнса, ѡ гдѣ невѣдѣсмыѣ вѣнцы прѣемшѣа:
радѣнса, ѣкѡ нынѣ насыщѣешнса преслѣдкнмѡ лнцезрѣннѡмѡ хрѣтѣ.
Радѣнса, прѣбнаа ѡупражѣе равноаггѣлнаа.

Кондѣкѣ е.

Вспнтелѣное н блгоубѡдное жнтнѡе твоѡ, прѣбнаа, аггѣлы ѡднвн
вонстнннѡ, дѣмѡны посрамн, члѣкѣ прѡсвѣтн: тебѣ же спсѣ ѡ
лѡтаго вѣса н на стезѡу пощѣннѣа прнвлечѣ, да поѣшн съ
блгодарѣннѡмѡ бгѡ: Ілладѣа.

Ікѡсѣ е.

Вкѡ стѣна н прнвѣжнцѣ спснтелѣное ѣвнласѣ ѡсн, мѣн
прѣбнаа, н цѣлнтелѣный нстѡчннкѡ вонстнннѡ разслѣвлѣннѡмѡ
ѡѡкрѣплѣющнѣи, вѣсы же прогонѣющнѣи, ѡтрѡчѣ во разслѣвлѣннѡе
тѡкмѡ прнкосновѣннѡмѡ твоѡмѡ нщѣлѣла ѡсн. сегѡ радн вѣроу тн
зовѣмѣ: Радѣнса, мѡщнаа нашѣа застѣпннцѣ н вѣрныхъ храннтелѣннцѣ:

твоѣй, тѣмъ же и по смѣрти прогонѣши насъ. тѣмъ же и мы, рабѣ твоѣ, молимы тѣ прилежно: испроси и намъ исцѣленіе ѿ недѣговъ различныхъ, и избавленіе ѿ сѣтей вражїихъ, да бѣгодарно поѣмъ бѣ: **І́лліадіа**.

І́коꙋꙋ бѣ.

Поѣмъ цѣломудреннѣю дѣвѣ ѡупражію, поетникѣмъ оукрашеніе и монахинѣ славу и похвалу, и въ честь побѣдоносныхъ подвиговъ ѡдѣла въпоѣмъ сице: **Радѣна**, ѣкѣ ницетѣю дѣвѣю црѣтѣво нѣное кѣпнѣша: **радѣна**, ѣкѣ по мнѣзѣхъ скорбѣхъ вѣка сегѣ светомъ вѣчнымъ на нѣси ѡсїанна. **радѣна**, крѣтка дѣво, зѣмлю крѣткихъ наслѣдовавша: **радѣна**, мѣтѣва и незлѣбѣва, мѣтѣ вѣки ѡверѣтѣша и ѡ нашѣмъ помѣлованїи тогѣ оуѣрдѣно просѣца. **радѣна**, тѣ бо нынѣ, ѣкѣ чѣта ѣремъ, бѣ лицемъ къ лицѣ зрїши: **радѣна**, ѣкѣ томѣ прїенѣ молїтѣвы ѡ насъ прїносїши. **Радѣна**, прѣва ѡупражіе равноѣгѣльна.

Кондѣкъ бѣ.

Предѣвное дѣвѣ оукрашеніе, прѣва ѡупражіе, нынѣшнее наше малѣе молѣніе прїемши, испроси намъ грѣхѣмъ ѡставленіе, и ѿ вѣчнагѣ мѣченїа избавити насъ гѣда оумолї, да тобѣю во ѡчѣствїи нѣнѣмъ во вѣки поѣмъ бѣ: **І́лліадіа**.

Сѣй кондѣкъ гѣголи трїжды.

И пакѣ чѣтѣца і́коꙋꙋ а-и:

І́гѣльскомѣ житїю поревновѣвши:

Тѣ же кондѣкъ а-и:

И зѣранна[а] красѣтѣ монашескагѣ лика:

МАТѢА ПРѢБНѢЙ ѢВПРАѢИ.


 прѢбнаа мѣи ѣвпраѣе, предстоащи нынѣ прѣтоаѣ пресѣбиа
 трѣцы, и наслаждающинеа неизреченнаго вѣженства, мѣтнвѣ
 прѣзри на насъ и твоимъ ходатайствомъ испроси намъ мѣтъ
 и вѣтъ оу преблѣаго гѣа. вѣмы во, воистиннѣ вѣмы, ѣакъ всѣ ѣлика
 воохочеши, можеши оу негѣ испросити. тѣмже оубо, смиреннѣ молимъ
 тѣ: молѣ мѣтнваго бѣа да подастѣ намъ дѣхъ ревности твоеѣ кѣ хранѣнѣю
 сѣбѣхъ повелѣнѣй ѣгѣ, ѣакъ да тѣкше по стопамъ твоимъ, возможемъ
 земнѣе поприце вѣ добродѣтельнѣмъ житѣи безъ порока прентѣ, и
 селѣнѣа рѣйскаа достѣгнѣти: и тѣмъ, кѣпнѣ съ тобою, прославлѣти оѣца
 и сѣа и сѣаго дѣа во вѣки вѣкѣвѣ. **А**минѣ.

ПРЕПОД.
 МАТЫ



ЕВПРАК
 СѢА

МЕСЕЦА ЈУЛА, У 25. ДАН.

ЖИТИЈЕ ПРЕПОДОБНЕ МАТЕРЕ НАШЕ ЕВПРАКСИЈЕ.

У време благочастивог цара Теодосија беше у Цариграду побожан сенатор, човек премудар, моралан и милостив према сиротињи. Име му беше Антигон. Његова супруга Евпраксија, жена врло побожна, беше од царског рода. Она му роди девојчицу, којој дадоше име њене матере, Евпраксија. Већ после годину дана умре Антигон, а мајка са девојчицом пређе на своје имање у Египат, јер су је ближњи принуђавали да се поново уда. Мајка и кћерчица су у Тиваиди обишле многе цркве и манастире и раздавале многу милостињу. Ту је био и један женски манастир у коме је било сто тридесет монахиња. Игуманија им се звала Теодула.

Мајка и девојчица често су долазиле у тај манастир, молиле се Богу и давале милостињу. Када су једног дана дошле у манастир, игуманија упита малу Евпраксију да ли она воли манастир. Пошто је она одговорила потврдно, игуманија јој је објашњавала све о манастиру и чудила се како девојчица разумно одговара, иако је имала само седам година.

Слушајући овај разговор, мајка је почела да плаче и рече кћери са жалошћу: „Већ је вече, треба да идемо кући“. Међутим, девојчица одговори да жели остати са игуманијом. Тада јој игуманија рече: „Не можеш овде остати. Овде живе само они који су се обећали Христу“. Дете зачуђено запита: „А где је Христос?“ Игуманија тада показа икону Спаситељеву. Мала Евпраксија целива икону и рече: „И ја сам се обећала Христу и нећу више да идем са мајком, него ћу да останем са вама“. „Остави је овде, рече игуманија матери, јер видим да благодат Божија почива на њој, а благослов и молитве родитељске одвешће је у вечни живот“. Тада устаде благородна Евпраксија, постави кћер своју пред икону Спаситељеву и рече са сузама: „Господе Исусе Христе, Ти брине о овом детету, јер Тебе заволе и Теби се предаде“. Тада се обрати девојчици и рече: „Евпраксијо, кћери моја, Бог који је утврдио горе, нека утврди и тебе у страху своме“. Ово говорећи даде је у руке игуманији, те плачући и бијући се у прса своја отиде из манастира.

Ступивши у манастир преподобна Евпраксија се поче подвизавати служећи Богу и сестрама са великом усрдношћу и радећи све послове са смирењем. У свим манастирским пословима не беше усрдније сестре од ње. Када је игуманија хтела да испита њену послушност, рекла јој је да пренесе гомилу камења с једног места на друго. Када је она сама све камење пренела, рече јој игуманија да врати камење на прво место где је и било раније. Овај посао трајао је тридесет дана. Сестре су се чудиле њеној послушности, стрпљивости и трудољубљу. Док су се неке од млађих сестара смејале, она је то чинила певајући. После тога радила је све послове у манастиру, кувала,

секла дрва, носила воду, сејала брашно и месила хлеб и ни у једном послу није била лења, ни непослушна, ни немарна, ни ропотна, но увек беше бодра, послушна, усрдна и стрпљива. Молитвено правило никад није изостављала.

Непријатељ нашег спасења није могао све ово да поднесе, па јој је пружио различита искушења, и ноћу и дању. Своја ноћна искушења исповедала је матери игуманији, молила њене молитве и тражила благослов за веће подвиге у посту. Прво је постила по три дана, а после, по седам дана није ништа јела. Послове и молитву никад није остављала. На дневна искушења, која су била по телу, није обраћала пажњу, већ се трудила све више и више. После једног већег искушења четрдесет дана није ни јела ни пила нити је заспала, већ је стајала на молитви са рукама уздигнутим небу.

После свих ових подвига и савладаних искушења доби Евпраксија од Господа благодат да исцељује болести и власт над нечистим дусима. То се пројавило у исцелењу једног детета, неке бесомучне жене и многих других болесника. После тога преподобна Евпраксија се све више смиравала служећи покорно свим сестрама.

Када се приближило време њеног преселења у вечност, Бог је открио игуманији дан њене смрти. Игуманија је много плакала, јер за десет дана требало је да се растане са великом подвижницом и љубљеном сестром коју је она од младости васпитала. Када је то чула св. Евпраксија, одмах је занемогла и пала на земљу као мртва. Сестре се је узеле и однеле у храм где се она топло молила Богу да јој остави још годину дана земаљског живота како би сада, у најбољем узрасту, могла у покајању да победи врага. Игуманија ју је утешила, рекавши јој да је њој Бог открио како ће Евпраксија бити удостојена царства небеснога.

Тада је Евпраксија позвала сестре да се последњи пут опросте. При опроштају сестре су је молиле да их се сети у царству небесном. Евпраксија потом погледа у игуманију и рече: „Моли се за ме, мати моја, јер је велики напор душе моје овога часа“. Игуманија се са свима сестрама усрдно молила Богу и кад рекоше „Амин“, света Евпраксија предаде дух свој Господу. Било је то 25. јула 413. године. Сестре су горко плакале. Сахранише своју свету сестру и прославише Бога, који их је удостојио да имају међу собом овако богоугодну подвижницу. Потрудимо се и ми да задобијемо њене добродјетељи: смирење, послушање, кротост и трпљење и да нас Господ по њеним молитвама удостоји рајског насеља. **Амин.**



ІВАЉІСТЪ СТѢЙ ВЕЛИКОМЧНИЦѢ ЕУФІМІИ ВСЕХВАЛЬНѢЙ.

[Прѣзднѣмѣй 31-гѡ септѣмврїа и 11-гѡ іюліа.]

Кондакъ ѿ.

ВЗБРАННАА СТРѢПОТѢРПИЦЕ НѢНАГѡ ЦРѢА ХРѢТА, ИЗРАДНОЕ ЗЕРЦАЛО ВѢРЫ, ИМЖЕ ОУТВЕРДИСА ПРАВОСЛАВІЕ, И СРЕТІЧЕСКОЕ СЛОХУЛЕНІЕ НИЗЛОЖЕННО БЫСТЬ, ВОСХВАЛАЕМЪ ТѢА, ВСЕХВАЛЬНАА ВЕЛИКОМЧНИЦЕ ЕУФІМІЕ, И ПЛЕЧЕМЪ ТЕБѢ ВѢНЕЦЪ ПѢСНЕЙ ДУХОВНЫХЪ, И ЦВѢТЫ ОУВАЗАЕМЪ ДѢСТВО ТВОЕ НЕПЛАКННОЕ И СТРАДАНІЕ ВЕЛИКОЕ И ЧУДНОЕ, ІАКѡ БЛГОВОННАА ЖЕРТѢА И ПРІАЧНОЕ КАДІЛО ПРИНЕСЛАСА СІИ ХРѢТУ БГУ. НЫНѢ ЖЕ, СЪ ДЕРЗНОВЕНІЕМЪ ПРЕДСТОЯЩИ СМЪ ВЪ СКІНІАХЪ НѢНЫХЪ, МЛТВАМИ ТВОИМИ ШЪ ВСАКНХЪ НАСЪ ВѢДЪ СВОБОДИ, ДА ЗОВЕМЪ ТИ: РАДЫСА, ВЕЛИКОМЧНИЦЕ ЕУФІМІЕ ВСЕХВАЛЬНАА.

Ікосъ ѿ.

ВІ ГЛѡВЪ ТВОРЕЦЪ И БЛКА ВСАЧЕСКНХЪ, ВІДА ВЪ ТЕБѢ СОСЪДЪ ИЗБРАННЫЙ, ВОЗЛЮБИ ЧТОТУ ДУШИ ТВОЕА. ТЫ БО, ПРЕЗРѢВШИ ВСАКЮ ЗЕМНЮ СЛАДОСТЬ И СЛАВЪ, ВѢНЦЕМЪ МЧНИЧЕСКИМЪ ОУКРАСИТИСА ВОЗЖЕЛѢЛА СІИ: БЖІТВЕННОЮ ЛЮБОВІЮ ОУАЗВЛЕНА[А], ДЕРЗНОВЕННѡ НА СДІЩИ ИСПОВѢДАЛА СІИ ХРѢТА, И МЧНІТЕЛЕВО БЕЗУМІЕ ШБЛИЧИЛА СІИ. МЫ ЖЕ, ВЗИРАЮЩЕ НА ТАКОВОЕ ДЕРЗНОВЕНІЕ ТВОЕ, СЪ ЛЮБОВІЮ ВОСХВАЛАЕМЪ ТѢА СІЦЕ: РАДЫСА, БГОМЪ ОЦЕМЪ ПРЕШПРЕДѢЛЕННАА ВЪ СТРАДАНІИ СООВРАЗНА БЫТИ СІИ СГѡ, ИИСУ ХРѢТУ: РАДЫСА, ШЗАРЕННАА БЛГТІЮ СІА ВЖІА. РАДЫСА, ПРЕКРАСНЫЙ КРИНЕ ЦѢЛОМЪДРІА, ПРОРАСТІВШІИ ПОСРЕДѢ ЗЕМНАГѡ ТѢРНІА: РАДЫСА, ВСЕХВАЛЬНАА МЧНИЦЕ ЕУФІМІЕ, ВЪ ЛИЦѢ МЧНИЧЕСТВЕМЪ, ІАКѡ ЛУНА МЕЖДЪ СѢЗДАМИ, ВОЗІАВШАА. РАДЫСА, МЧНІТЕЛЬСКИМЪ ВЕЛѢНІЕМЪ НЕ ПОКОРИВШААСА: РАДЫСА, ПАЧЕ СТАРЕЦЪ И

мѣдрѣцѣ міра сегѡ мѣдрѣйшаа. радѡйсѣ, премѣростію словѣсѣ твоихѣ мѣчнѣтелево безѡміе ѡбличѣшаа: радѡйсѣ, ѣкѡ тебе бѣ безвѣстнаа тайны премѣрости своеѣ ѣвѣльѣ ѣсть. радѡйсѣ, за престѡбе ѣма ѣгѡ даже до крове пострадаѣшаа: радѡйсѣ, славою побѣдонѡсною ѡ негѡ въ бышнихѣ оѡвѣнчѣннаа. Радѡйсѣ, великомѣнице ѣвфѣміе всехвѣльнаа.

Кондакъ ѣ.

Гѣда мѣчнѣтель себѣ посрамаена ѡ тебе, премѣдраа дѣво мѣнице, мѣрзскою своею ѣростію пакнѣ в[о]вѣрже тѣ на мѣчѣніе: но ѣгѣль гѣдѣнь, на твою смиреннѡю мѣтѣвѣ сошѣдѣ, колесо сокрѡши ѣ ѣзвы твоѣ ѣцѣлѣ: ты же блѡгодарѣщи во оѡмилѣніи срѣца воспѣла ѣси хрѣтѣ спѣсѣ: **А**ллилуѣа.

Ікосѣ ѣ.

Рѣзѡмѣ члѣвѣческѣй не возмѡжетѣ разѡмѣтити кѣкѡ въ пѣци ѡгненнѣй ѣкѡ въ чертѡзѣ свѣтлѣмѣ ѣ прохлѣднѣмѣ пребыла ѣси невреждѣннѡ, воспѣвѣающѣ пѣсѣнь гѣдѣви. ѣ, ѣдо чѣдо предѣвное, самѣ хрѣтѡсѣ гѣдѣ прѣидѣ кѣ тебе, великомѣнице всехвѣльнаа, ѣкоже въ вавѣлонѣ кѣ трѣемѣ ѡтрокѡмѣ, пѣць ѡросѣ ѣ цѣлѣ тѣ сохрани: ты же невреждѣн[н]а[а], всѣ во ѣзѡмлѣніе привела ѣси. нынѣ оѡво ѣ мы, днѣвѣщѣа вѣжѣіо*4 мѣрдѣю ѣ твоемѣ крѣпкомѣ дерзновѣнію ѣ блѡдѣшномѣ терпѣнію, воспѣвѣемѣ тебе такѡвѣа: Радѡйсѣ, вмѣстѣлицѣ вѣжѣа блѣтти: радѡйсѣ, свѣтлаа вѣры свѣздѡ, вѣрнѣа просвѣщающѣа страдѣнми твоимѣ. радѡйсѣ, лѡно мѣслѣннаа, заблѣдѣніа нѣша ѣкѡ дѣнь просвѣщающѣа: радѡйсѣ, свѣтлѣй бѣсерѣ хрѣтѡвѣ ѣмже оѡкрашѣетѣа црѣковь правослѣвнаа. радѡйсѣ, ѣзвы гѣа твоегѡ ѣнеа хрѣта на тѣлѣ твоѣмѣ нѡсѣши: радѡйсѣ, ѣкѡ всѣмѣ вѣрнѣымѣ блѣтѣю хрѣтѡвою, ѣзвы ѣцѣлѣеши. радѡйсѣ, ѣкѡ чрезѣ ѡгнь ѣ водѣ прошѣдши, въ нѣнѣй чертѡгѣ свѣтлѡ возшла ѣси: радѡйсѣ, ѡ кровѣй страдѣнѣй твоихѣ себѣ свѣтлѡю ѡдѣждѣ брачнѡю ѣстѣкѣвшаа. радѡйсѣ, по мнѡзѣхѣ скорѣхѣ вѣка сегѡ славою нѣною оѡвѣнчѣннаа: радѡйсѣ, ѣкѡ вѣчнѡ прѣслѣдѣнимѣ лицезрѣніемѣ хрѣта насыщаѣеши. Радѡйсѣ, великомѣнице ѣвфѣміе всехвѣльнаа.

*4 наша измена, у изворнику: вѣжѣмѣ.

Конда́къ г̃.

Вілоу вѣшнаго, дарованною тебе, всѣ мучительская
 ѡбещанна єси ѡрѡжїа ѿмнже тѣло твоє стрѡгано бѣсть. въ
 ровѣ глѣбокій исполненный водою и всѣми гады земными,
 ѡростію мучителя ввержена, невредима пребыла єси. ты же, побѣдоносце
 всехвальна, ѡкоже древле іѡна ѿ кїта, бжїею десницею соблюденна, съ
 любовїю воспѣла єси ємѣ: **І**ллиѡїа.

Ікоєѣ г̃.

Мѡщи бл҃гочнѡю крѣпость стрѣпотѣрнице, дѡша твоѡ, ѡкѡ птица
 ѿ свѣтей ѡзбависѡ, и неврежденно прелетѣвши глѣбокій ровѣ
 ѡстрыми ѡрѡжїи исполненный, бѣа сохранѡющаго тѡ, во
 ѡумленїи срѣца прослѡвила єси: ємѣже нынѣ во свѣтлости невечерней, со
 ѡггльскими чїнами и стѣхѣ лики предстоїши и молишисѡ ѡ всѣхѣ ч҃тнѡа
 страданїа твоѡ члѣвчнѣх и вопїючнѣх сїце: **Р**адѡисѡ, всехвальна,
 єдиномѣ бѣ въ трѣцѣ всегда срѣце твоє оустремївша: радѡисѡ, ѡкѡ
 члѣства твоѡ, предѣ бранїю трїехѣ враговѣ: плѡти, міра и дїавола, всегда
 крѣпкѡ затворѣна бѣша. радѡисѡ, протївѣ силѣ адскнѣх силѡу свѣше
 всегда крѣпкѡ препѡсанна[а]: радѡисѡ, ѡкѡ ѡгглі гд҃ни во всѣхѣ
 страданїнѣх твоїхѣ спдѣтешѣственницы твоѡ бѣша. радѡисѡ, за хр҃та сїса
 нашего темнїчноє заключенїе и мнѡгїа мѡки претерпѣвша: радѡисѡ,
 ѡггломѣ и члѣвкомѣ члѣднїи позорѣ бѣвша. радѡисѡ, и сѡмыа
 мучители терпѣнїемѣ своїмѣ оуднѣвша: радѡисѡ, ѡкѡ на нѣсѣхѣ ликѣ
 дѣственникѣвѣ, послѣдовавшнѣ вжїю*⁵ ѡгнцѣ, причїсллаєсѡ єси. радѡисѡ,
 ѡкѡ гвѣрнїа ѡвїтелн нѣнаго цр҃твїа радостнѡ прїѡша тѡ: **Р**адѡисѡ,
 великомѣнице євфїмїе всехвальна.

Конда́къ д̃.

Врею ѡрости и недѡмѣнїа ѡбдержїмь мучитель, что творїти
 твоємѣ, ѡ мѡжественна побѣдоносце, терпѣнїю, паки
 ѡзвѣрѣте мученїе: тѣло твоє стѣе желѣзомѣ вельми бѣено бѣ
 и пилѡу претрѣно, тѡже на сковрадѣ жегѡмо сѣлѡ. но и сїѡ всѣ, бл҃гчїю

⁵* наша измена, у изворнику: вжїемѣ.

вѣією и крѣпкимъ терпѣніємъ твоімъ, побѣдила єси. ѡбагрѣньми кровными оукрашивши себѣ, краснѣйшемъ паче сынѡвъ члѣвческихъ оуневѣстилася єси. нынѣ оубо, въ чертѡзѣ нѣнѣмъ вѣчно поєши ємъ:
Аллилуїа.

Їкоєѡ ѡ.

Взведеннѣй тебѣ на снѣденіе свѣрѣмъ, вѣтвенный гласъ призвѣта въ гѡрнѣ ѡбѣтєлн, мѣнице многотрадѣльна. ты же оукрашившася багрнницею кровей твоихъ, съ радостію неизглаголанною, предала єси дѡухъ твоѡ гдѡ. нынѣ же, въ скнїахъ стѣихъ и въ лицѣ мѣничестѣмъ, вѣчно восхвалѣющн єгѡ, теплѣ молншася ѡ всѣхъ, во оумилѣнїи срѣца воспѣвающнхъ тебѣ такъваа: **Радѡиса,** крѣпкимъ терпѣніємъ твоімъ держнтеля тьмы побѣднвшася: **радѡиса,** побѣдою таковою небсна и земнаа возвеселнвшася. **радѡиса,** ѡ аггльскихъ чннѡвъ въ пренебсна селѣнїа вознесеннаа: **радѡиса,** ѡ архаггльскихъ чннѡвъ въ сожнтельство нхъ любезнѡ прїаѣтаа. **радѡиса,** ѡ дѣственныхъ лнкѡвъ въ нѣный чертѡгъ радостнѡ в[о]веденнаа: **радѡиса,** ѡ мѣническихъ полкѡвъ, подъ вѣнцѣмъ славы, прерадостнѡ прославленнаа. **радѡиса,** ѡ всѣхъ нѣныхъ жнтелей ѡ гдѣ цѣлованїе прїемшася: **радѡиса,** ѡ сїса хрїта невѣдаемый вѣнецъ прїемшася. **радѡиса,** во оупенїи твоємъ радость аггломъ и члѣвкомъ принѣсшася: **радѡиса,** бгомъ на нѣси и на землн прославленнаа. **радѡиса,** ѡакъ мзда твоѡ многа на нѣсѣхъ: **радѡиса,** ѡакъ ѡ всѣхъ восхвалѣющнхъ тѣ прнєнѡ ходатайствѣши. **Радѡиса,** великомѣнице єуфїмїе всехвалянаа.

Кондакъ є.

Вроповѣдемъ днвнаа велнчїа вѣіа, ѡже на тебѣ сотворн гдѣ прославлѣа велнкаа и чтнѣа страдѣнїа твоѡ: страшными бо чдесы ѡбавн твоѡ стѡю кончннѡ, нбо землаа трасѣшася, градъ колебѣшася, храмъ и стѣны сокрѡшѣхѡсѣ и вьсть страхъ велїй на всѣ невѣдѡщыа пѣти бгѡ: **Аллилуїа.**

Їкоуз ѿ.

Вѣдаще стѣи пастыріе црковъ хрѣтоу сѣлѡ смѡцаемѡ и волнѡемѡ ѡретицескимъ слоухленіемъ, оумыслиша составити свѣтокъ * ѡбоу ѡповѣданію:⁶ положивши ѡгѡ на твоѡ нетлѣннымъ мѡци, молѡхѡ прилѣжнѡ, да гдѣ тобою црковъ своу оутвердитъ, и оукротитъ слоцестивыхъ стремленіе твоими стѣими мѡтвѡми, мѣнице всехвѡльнаѡ. сего ради вѣрніи по долгу воспѣваютьъ тебѣ похвѡльными пѣснми еѡ: **Р**адѡисѡ, сладкозвѡчнаѡ вѣры свирѣле: радѡисѡ, сѡде истиннагѡ бѡпочитѡніѡ. радѡисѡ, ѡюже возрастѣ правослѡвіе: радѡисѡ, ѡюже ѡхладѣ мрѡчное безбѡжіе. радѡисѡ, ѡкѡ прѣжде смѣрти страданіемъ твоимъ ѡбвѡлѡ сѣи въ чѡдесѣхъ, предивнаѡ: радѡисѡ, ѡкѡ и по смѣрти совершѡеши дѣлѡ прѣчѡднаѡ. радѡисѡ, ѡкѡ собѡра правослѡвныхъ молѡніѡ оумѡлишѡла сѣи: радѡисѡ, ѡкѡ чѡдесѡмъ стѣихъ мѡцѣй твоихъ правослѡвіе оутвердѡла сѣи. радѡисѡ, ѡкѡ ѡретицеское шѡтаніе пограмѡла сѣи: радѡисѡ, ѡкѡ чѡдесѡи твоими мнози въ правослѡвіе ѡбратѡшѡсѡ. радѡисѡ, ѡюже хрѣтоуз прослѡвнѡ: радѡисѡ, ѡюже сѡтанѡ пограмѡсѡ. **Р**адѡисѡ, великомѣнице ѡвѣмѡіе всехвѡльнаѡ.

Кондѡкъ ѿ.

Вѡтѣчнѣи свѣздѣ подобна была сѣи, всехвѡльнаѡ великомѣнице ѡвѣмѡіе. житіемъ чѡднымъ и страданіемъ твоимъ црковъ хрѣтоу оукрасѡсѡ: имѡци же и нетлѣнными и цѣлѣбными мѡци твоѡ, сѡ вѣрными же чѡды своими црковъ хрѣтоу бѡгодарственнѡю пѣснѡ возсылѡетъ хрѣту бѡ: **А**ллилѡіѡ.

Їкоуз ѿ.

Возсѡлѡ свѣтъ правослѡвіѡ и прогнѡна бѡистъ тѣмѡ ѡретицескаѡ⁷ слоухленіѡ, ѡгдѡ, по триднѣвнѣмъ постѣ и молѡебствѡи и ѡвѣрзѡніи ковчѡга твоегѡ, всехвѡльнаѡ, вѡдѣнъ бѡистъ свѣтокъ ѡретицескѡи ногѡми твоими попрѡнъ, правослѡвнѡи же въ рѡцѣ твоѡи держимѡи. ѡ, непостижимѡгѡ члѡвѣческомѡ оумѡ свѣтѡлѡ, ѡки жнѡлѡ

⁶* двоїина? Или: ѡвоихъ ѡповѣданій ?

⁷* или: ѡретицескагѡ.

рѣкою твоєю подала єси свѣтокъ православному. вси же, видѣвше преславное сїе чѣдо, воспѣваху ти достохвальнымъ пѣсни сїце: **Р**адѣица, православіа прѣдѣ блгоглаголаа: радѣица, мечѣ предивный пощекшій нечестїе. радѣица, податїемъ рѣкъ твоихъ всѣхъ оудивившаа: радѣица, православныхъ соборъ сѣлѣ тѣмъ ѡбрáдовавшаа. радѣица, ѣкѡ тобою запечатлѣса догматъ вѣры православыа: радѣица, силѣ єретическѣю ѣки паучїнѣ растерзавшаа. радѣица, ѣкѡ ѡбдреваемѣи цркви тобою тишина даровася: радѣица, ѣкѡ по всеї вселеннѣи вѣрїи въ православіи оутвердишася. радѣица, ѣкѡ прелестъ злославныхъ тобою прогнана бысть: радѣица, превелїа славо православыихъ и оутвержденїе. радѣица, ѣкѡ црковь хрѣтоѣвѣ тогда и нынѣ ходатайствомъ твоимъ непоколебимѣ сохраниши: радѣица, трисленномѣ бжтѣѣвѣ непрестаннаа млтвеннице ѡ*8 насъ. **Р**адѣица, великомчїнице єуфимїе всехвалянаа.

Кондакъ 3.

Правовѣрный царь маурїкїи, ѣже сѣмнѣица ѡ чѣдестѣхъ твоихъ, хотѣ оубѣрїтися ѡ истинѣ истекajúцагѡ ѡ мощей твоихъ цѣлѣбнагѡ мýра, запечатлѣ*9 гробъ твой твѣрдою печатїю. и по долзѣмъ времени прїиде самъ, расторгну печатъ и ѣвїе искипѣ вѣлїе блгодѣханїе и всю црковь исполни, искипѣ блгодѣханныа крѡвь твоѣ ѣкѡ мýро многоцѣнное. видѣвхъ сїе царь, съ покаанїемъ и вѣрою возопї блгодарнѣю пѣснь хрѣтѣ: **А**ллилуїа.

Їкосъ 3.

Крѣпкой силѣи показа гдѣ, стѣи и цѣлѣбныа мѡщи твоѣ, всехвалянаа великомчїнице єуфимїе, ѣмнже вохотѣ прославити великаа и чѣднаа страданїа твоѣ, ѣже за ѣма єгѡ стѣѡе претерпѣла єси. халкидонстїи бо людїе разлїчными недѣгѡмъ своимъ цѣлѣбї прїемлюще, прославлѣху дивнаго во стѣихъ бга, и тебѣ похвальнымъ пѣсни воспѣваху сїце: **Р**адѣица, халкидонѣ великаа славо:

*8 наша измена, у изворнику: за.

*9 наша измена, у изворнику (србизовано): запечатлѣи.

ра́дѣса, радостное правосла́вныѣхъ слы́шаніе. ра́дѣса, прощѣніа нѣша на по́лзу́ нѣмъ исполня́ющая: ра́дѣса, притека́ющимъ къ тебѣ́ съ вѣрою ско́рбу́ по́мощь подава́ющая. ра́дѣса, дѣше́вныѣхъ ѿ тѣлесныѣхъ недѣгъꙋвъ нѣшныѣхъ ѿщѣли́тельнице: ра́дѣса, ѡбрати́вшыѣхъ на пѣть ѿстины наста́внице. ра́дѣса, стра́ннымъ невидимаа спѣтешѣственнице: ра́дѣса, вдови́цъ ѿ всѣхъ си́ротъ покрови́тельнице. ра́дѣса, всѣхъ ско́рбныѣхъ оутѣши́тельнице: ра́дѣса, ѿску́дѣлымъ ѿ дѣвола ско́раа по́мощнице. ра́дѣса, немолчнаа ѡ*¹⁰ нѣсъ предъ хрѣ́томъ бѣомъ млѣтвеннице: **Ра́дѣса**, великомѣни́це ѡуфѣміе́ всехва́льнаа.

Кондакъ ѿ.

Стра́ннъ ѿ стра́шнъ бысть ѡгда, пощѣніемъ бѣимъ за грѣхѣ люде́кѣа, свѣронме́нный ца́рь лѣвъ со́ими скѣ́рными рѣка́ми ко́нѣа твои́хъ нетлѣ́вныѣхъ ѿ мѣроу́хъ мо́щей ѿ [в]вѣрже ѿхъ въ мо́ре. мнѣше же ѡка́нный чре́зъ се ѿ ѡ́ти сла́ву правосла́вѣа. ты́ же, всехва́льнаа, чѣдны́мъ ѡвлѣніемъ со́имъ показавши́ себѣ́ по мо́рю пла́вающей ѡдиноко́внѣй бра́тѣи, ѿже тѣ́ съ вѣліею радостію въ ко́рабль со́и прѣ́ша, ѿ бѣгоговѣ́ннъ радѣ́ща ѡ ѡбрати́еніи безщѣ́ннагъ сокро́вица стѣ́хъ мо́щей твои́хъ воспѣва́хъ хрѣ́стѣ́ бѣхъ: **Аллилу́ѣа**.

Ўкосъ ѿ.

Своѣ́ трѣ́ждѣшеа со щѣ́ніемъ ѿ оутѣ́діемъ бра́тѣа внесе́ти во ѡ́чество соѡ́ многощѣ́вныа ѿ щѣ́вныа мо́щи твоѣ́а. ты́ же, всехва́льнаа, не бѣгово́лила ѡ́си, ѿ въ ѡвлѣ́ніи соѡ́мъ возвѣ́стѣла ѡ́си ѿмъ сеѣ́. ѡ́ни же, со бѣгоговѣ́ніемъ повинѣ́вшыѣа твоѣ́мъ повѣ́стѣнію ѿ съ люво́бію къ тебѣ́ привѣ́зани, созда́ша хра́мъ во ѿма́ твоѣ́ стѣ́е, ѿдѣ́же съ ли́ки мона́шествоу́щныѣхъ во оумнѣ́ніи срѣ́ца всегда́ воспѣва́хъ ты́ си́це: **Ра́дѣса**, слѣ́нце не вечернее ѿ мо́ра нѣсъ ѡблѣ́тающее: ра́дѣса, ѡ́къ по сѣ́хъ ѿ мо́рю показѣ́ши чѣ́деа: ра́дѣса, ѡ́къ чѣ́дны́мъ ѡвлѣ́ніемъ ѿма́ твоѣ́ стѣ́е всѣ́мъ показѣ́ши: ра́дѣса, ѡ́къ въ срѣ́ченію со стѣ́ою гла́кѣріею ѡ́бѣ щѣ́лобѣ́стѣа: ра́дѣса, въ привѣ́стѣвѣи ѿ не́а

^{10*} наша измена, у изворнику: за.

ЄУФІМІЕЮ ВСЕХВАЛЬНОЮ ІМЕНОВАНА: РАДШЕА, НАСТАВНИЦЕ НАШЕГО СПСЕНІА: РАДШЕА, ІЩЕЛЕНІА БЛГТНЫЙ ІСТОЧНИЦЕ: РАДШЕА, МҮРО БЛГОВОННОЕ ДШЫ НАША ШБЛГОДУХАЮЩЕЕ: РАДШЕА, ПРИЗЫВАЮЩИМЪ ТЛ СЪ ЛЮБОВІЮ ПРИЕНУ ПОМОГАЮЩАА: РАДШЕА, БЖТВЕННЫХ ДАРШВЪ ПРИАТЕЛЦЕ І МНОГОБРАЗНЫА НАМЪ МЛТИ ГДНИ ІСТОЧНИЦЕ: РАДШЕА, ІАКШ НЫНЦ І ПРИЕНУ Ш НАСЪ ВО СВЦТЦ НЕВЕЧЕРНЦМЪ ХОДАТАЙСТВУЕШИ. РАДШЕА, ВЕЛИКОМЧНИЦЕ ЄУФІМІЕ ВСЕХВАЛЬНАА.

Кондакъ д.

Бсє єстество аггльское двлшшее долготерпѣнію твоємѹ, хрѣтє црѣю, вѣда храмъ стѣа великомчницы єуфиміи словѣрными поправнъ. ідѣже іногда слышашеа гласъ славослѣа бжїа, ісхождахѹ гласи іквернослѣа, дондеже слыхъ слѣ не погуби, долготерпѣліве спсе. воздвїгнѹвый же рогъ правослѣа, пакѣ сотворїа єсї селеніе славы своеа, ідѣже вѣрїи блгодарными гласы воспѣвахѹ: **А**ллилуїа.

Ікосъ д.

Бнтїествованіе всакоє земнородныхъ не довлѣетъ достоїну восхвалїти чїтнїа і чднїа страднїа твоа і непостижїмѹ пвчїнѹ чдєсѹ сотѣвajúщїхѹ ш нетлѣнныхъ моцєй твоїхъ. тѣмже вѣрїи, прїемлюще тобою бжїа блгодѣнїа, блгодарными гласы восхвалajúтъ тл інце: РАДШЕА, ЦРКВЕ ХРѢТОВЫ СВЦТЛОЕ ОҮКРАШЕНІЕ: РАДШЕА, ПРАВОСЛАВНЫХЪ КРѢПКОЕ ОҮТВЕРЖЕНІЕ: РАДШЕА, ВСЕХВАЛЬНАА, АПЛШВЪ БГОСВЦТЛЫЙ ВѢНЦЕ: РАДШЕА, СТНЦЕЛЕЙ ВЕЛЕЛѢПНАА КРАСОТО: РАДШЕА, МЧНИКШВЪ ВЫСОКАА ПОХВАЛО: РАДШЕА, СТРТОТЕРПЦШВЪ ВЕЛІКАА СЛОВО: РАДШЕА, ІСПОВѢДНИЧЕСТВА ТВѢРДОЕ ПРАВИЛО: РАДШЕА, ДѢАМЪ ЦѢЛОМДРІА НАСТАВНИЦЕ: РАДШЕА, ВСѢХЪ ПРПВНЫХЪ ІСТИННОЕ СОВЕРШЕНСТВО: РАДШЕА, ПРВНИКШВЪ ОҮДОБРЕНІЕ: РАДШЕА, ВСѢХЪ ХРѢТІАНЪ ВЪ ІКОРБЕХЪ ВЕЛІКОЕ ОҮТѢШЕНІЕ: РАДШЕА, ІАКШ Ш ВСѢХЪ РОДШВЪ ХРѢТІАНСКИХЪ ІМА ТВОЄ ПРОСЛАВЛѢТЕА. РАДШЕА, ВЕЛИКОМЧНИЦЕ ЄУФІМІЕ ВСЕХВАЛЬНАА.

Кондакъ ї.

Нотѣщи спсѣти и ѡчистиши црѣтво своє ѿ всѣкагѡ вреда
 злочестивыхъ ересей, бл҃гоутѣвла црѣца ірина веліе имѣаше
 тцѣніе во ѣже ѡбрѣсти нетлѣннаѡ твоѡ мѡци, всехвѣльнаѡ:
 и ѣгда ѡбрѣте желѣемое, взѣвши ѿ нѣдръ земныхъ ѣакѡ цвѣтъ
 прекраснѣй, наполиса въздухъ неизреченнагѡ бл҃годуханіѡ: вѣрнѣи же, съ
 радостію неизглаголанною и торжествѡмъ, внесѡша нетлѣннаѡ мѡци твоѡ
 въ храмъ твоѣи чѣстнѣй, и дѣже и до нынѣ прославляемѣи бг҃ъ въ чюдесѣхъ
 своихъ слышитъ бл҃годѣрственнаѡ пѣсни вопіющихъ ѣмѡ: **Аллилуіа.**

Їкозъ ї.

Стѣна ѣси дѣвамъ, и приеѣжице спсѣительное всѣмъ въ скорбехъ
 притекающимъ тебѣ, всехвѣльнаѡ великомѣнице ѣвфиміе. сегѡ
 ради вѣрнѣи по долгу пѣсньми похвѣльными бл҃годмѣльнѡ
 оубл҃жаютъ тѣѡ еце: **Радѡисѡ,** скороѡ послѣднице всѣхъ съ вѣрою и
 любовію призывающихъ тѣѡ: **радѡисѡ,** крѣпкаѡ заступнице вѣрныхъ и ѿ
 всѣхъ бѣдъ хранительнице. **радѡисѡ,** притекающихъ къ тебѣ ѿ треволеніѡ
 страстей и зѣвительнице: **радѡисѡ,** слоотраждущихъ ѿ дѡхѡвъ слѡбы
 скороѡ помощнице. **радѡисѡ,** ѣакѡ во всѣкой нѡждѣ и печѣли
 призывающимъ тѣѡ скорѡю пѡмощь подаѣеши: **радѡисѡ,** ѣакѡ млѣтвами
 твоими молѣнїѡ наша оубрѣплѣеши, и прѣтолѡ всевышнагѡ возносиши.
радѡисѡ, ѣакѡ коегѡждѡ прошѣнїѡ предварити тцѣишиса: **радѡисѡ,** ѣакѡ
 стрѡпотнымъ пѡтѣмъ грѣхѡ и дѡщымъ вразумленіе подаѣеши. **радѡисѡ,**
 ѣакѡ всѣхъ слѣбѡщихъ тѣѡ на пѡть спсѣнїѡ наставлѣеши: **радѡисѡ,**
 почитающимъ слѣбнѡю пѣмѡть твою вѣчнаѡ жїзни, млѣтвами твоими,
 сподоблѡщаѡ. **Радѡисѡ,** великомѣнице ѣвфиміе всехвѣльнаѡ.

Кондакъ ѿ.

Вѣнѣе наше похвалѣное, ѿце бы и тѣмочисленно бѣло, недовольно[е] ѣсть по достоѣнїю восхвалити тѣ, сѣѣѣ и всехвалѣная великомѣнице Ἐνφίμῳи: Ѡбаче мы, тобою Ѡбильноу прїемлющїи бжїѣ дарованїѣ, бл҃годѣрни сѣще, бг҃у въ тебѣ прославлѣемому бл҃годѣрственными оустѣи поѣмъ: **Ἄλληλῳи.**

Ἰкосъ ѿ.

Вѣща єси въ цр҃кви хр҃тѣ сїѣющая невеличественнымъ свѣтомъ бл҃гити бжїѣ, и ѡзарѣющая тѣмъ нашегѣ неразумїѣ, всехвалѣная великомѣнице Ἐνφίμῳи. сегѣ ради мѣлимъ тѣ: просвѣти насъ помраченныѣ грѣхѣмъ и на стезю жїзни настѣви, да во оумленїи ср҃ца поѣмъ тебѣ похвалѣныѣ пѣсни сїѣ: **Радѣисѣ,** свѣтїло бл҃гочѣтїѣ свѣтлѣе слнца: **радѣисѣ,** бл҃говѣнная смѣрно, цр҃ковь хр҃тѣмъ ѡбл҃гоухѣющая. **радѣисѣ,** сокровище бжїихъ дарованїй неждивѣемое: **радѣисѣ,** предстѣтельнице бѣдствѣющихъ въ мѣри житїействѣмъ. **радѣисѣ,** ѡслоблѣемыѣхъ тѣвѣраѣ стѣно: **радѣисѣ,** вѣрныхъ ѡсїлавѣющая смѣслы. **радѣисѣ,** скорѣѣ помощнице страждущихъ: **радѣисѣ,** неувѣреѣемое прїстѣѣнице ѡувѣреѣемыѣхъ. **радѣисѣ,** скорѣѣщихъ прїсноѣ оустѣшѣнїе: **радѣисѣ,** ѣкѣ въ чертѣмъ бл҃женныхъ прїснѣ ѡбнтѣеши. **радѣисѣ,** ѣкѣ ѡ насъ прїснѣ предстѣтельствѣеши: **Радѣисѣ,** великомѣнице Ἐνφίμῳи всехвалѣная.

Кондакъ ѣи.

Вл҃гитѣ ѡ бг҃ѣ данѣ бысть тебѣ: приводити ко сп҃сѣнїю всѣхъ къ тебѣ прїтекающихъ, подавати исцѣлѣнїѣ недѣл҃ующимъ, и сохранѣти ѡ бѣдѣхъ и скорѣей чтѣщихъ пѣмѣть твою. сегѣ ради мѣлимъ тѣ мл҃твами твоими прїснѣ сохрани цр҃ковь бжїю ѡ всѣкагѣ зла, оукрѣпи родъ нашъ на врагїи нашѣ, и всѣхъ люди твоѣ въ добродѣтельствѣмъ житїи предспѣвати сотвори, да вси бл҃годѣрственное пѣнїе приносимъ бг҃у сїще: **Ἄλληλῳи.**

І́коєѣ ѣі.

Ною́ще бѣѣ во сѣѣихъ дѣвномѣ, просла́вльшемѣ дѣвными чѣдесѣи
 чѣтнѣмъ страдѣнїѣ твоѣмъ, ѣже за хрїста претерпѣла ѣси, оубѣждаемъ
 сѣѣю кончїнѣ твоѣю, и оумїльнѣмъ вопїемъ ти такѣмъ: **Р**адѣ́исѣ,
 всѣмъ правый и истинный пѣть къ нѣномѣ о́чествѣ показѣвшѣмъ:
 радѣ́исѣ, ка́плѣми кровѣи твоѣихъ зѣмлю живѣихъ кѣпївшѣмъ. радѣ́исѣ,
 побѣднѣю по́честъ ѣ гдѣ полѣчївшѣмъ: радѣ́исѣ, ѣкѣ нынѣ вѣчнагѣ
 наслажда́ешисѣ все́ліѣмъ. радѣ́исѣ, вѣѣтвенными лѣчѣми трисѣлѣчнагѣ свѣта
 на нѣси ѣсѣмѣемамъ: радѣ́исѣ, ѣкѣ со безплѣтными трисѣѣю пѣснѣ бѣѣ
 нынѣ прино́сиши. радѣ́исѣ, вѣлію блѣтъ ѣ гдѣ полѣчївшѣмъ: радѣ́исѣ,
 мнѣмъ и предѣвнѣмъ чѣдесѣи во сла́вѣ вѣїю содѣлавшѣмъ. радѣ́исѣ ѣкѣ во
 все́и црѣкви хрїто́вѣ[и] ѣма твоѣ просла́вляе́тсѣ: радѣ́исѣ, ѣкѣ пѣмѣтїю
 твоѣю црѣковь хрїто́вѣ веселїши. радѣ́исѣ, ѣкѣ ѣ востѣкѣ да́же до зѣпадѣ
 свѣтѣ чѣдесѣи твоѣихъ ѣсѣѣцѣаетъ вѣрными: **Р**адѣ́исѣ, великомѣницѣ ѣвфїмїе
 всехвалѣнѣмъ.

Конда́кѣ гї.

Нредѣвное црѣкѣ хрїто́вы оукрашѣнїе, многострада́льнѣмъ мѣницѣ
 ѣвфїмїе, мѣтвенѣмъ прїмнї єѣ ма́лое молѣнїе на́ше, ѣже ти ѣ
 любѣвѣ дѣше́внѣмъ прино́симъ. ѣ всѣкнѣхъ на́сѣ напѣстѣи и
 болѣзней дѣше́внѣхъ же и тѣлеснѣхъ и́збѣви, и сїѣи ѣ вѣчнагѣ мѣчѣнїѣ
 твоѣи мѣгопрїѣтными ко гдѣ мѣтѣвами, да все́и сѣ тобо́ю, во о́вїтелехъ
 вѣчнѣмъ жїзні, во вѣкнѣ поѣмъ бѣѣ: **А**ллилуїѣ.

Сѣи конда́кѣ глѣголи трїжды.

И пѣкнѣ чѣтѣтсѣ і́коєѣ ѣ-и:

Аггѣловѣ творѣецѣ и вѣка всѣческнѣхъ:

Тѣже конда́кѣ ѣ-и:

Изѣрѣннѣмъ стрѣго́терпнѣ нѣнагѣ црѣ хрїста:

МЕСЕЦА СЕПТЕМБРА, У 16. ДАН.

ЖИТИЈЕ СВЕТЕ ВЕЛИКОМУЧЕНИЦЕ ЈЕФИМИЈЕ.

Гвета великомученица Јефимија родила се у Халкидону, граду витинијском, од благочастивих родитеља, оца Филофрона, сенатора и мајке Теодорисије. Јефимија беше девојка красна душом и телом.

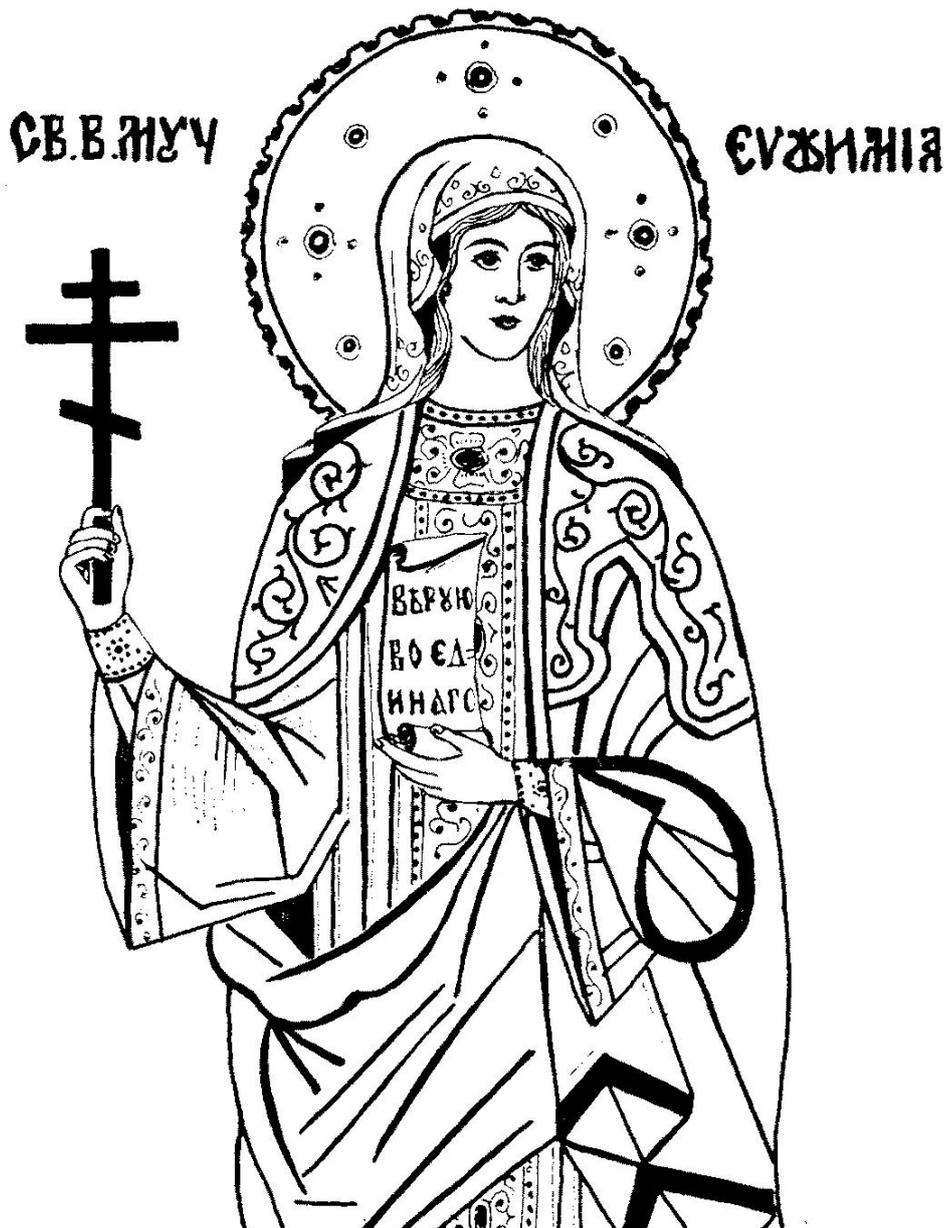
За време нечастивог цара Диоклецијана владао је Халкидоном антипат Приск. Он је установио празник са жртвоприношењем богу Ареју, чији су се храм и идол налазили у Халкидону. После осам дана дошло је много народа да принесе жртву идолу Арејеву, а хришћани су се, видевши то богомрско дело, сакрили и на тајном месту приносили бескрвну жртву истинитом Богу, Господу нашем Исусу Христу.

Антипат Приск је приљезно испитао има ли неко ко се не покорава његовој наредби и који демону Арејеву не приносу жртву. Пронађе четрдесет девет хришћана и међу њима и свету дјеву Јефимију, младу и лепу, која сијаше као месец међу звездама. Тада их охоли Приск упита зашто се не покоравају царској наредби, а они одговорише: „И царској и твојој наредби треба се повиновати ако није супротна небесноме Богу, а ако је супротна, треба јој се противити.“ Тада их мучитељ поче мучити тамницом и ранама из дана у дан, деветнаест дана. Кад у двадесети дан бише изведени на суд, упита их мучитељ да ли су се научили од мука да послушају његову заповест. Они су одговорили: „Немој се трудити, антипате, да нас одвојиш од правог пута. Пре ћеш преврнути горе на земљу, него наша срца одвојити од истинитога Бога“.

Кад виде да не може успети, посла их Приск у тамницу, а свету дјеву Јефимију одвоји од њих и поче јој ласкати због њене лепоте. Она се пак мољаше Богу и рече мучитељу одрешито: „Не помишљај да ћеш слабост моју лако окренути на твоје безакоње. Иако сам жена и немоћна телом и млада годинама, ипак ми је мужаственије срце него твоје и благодаћу Христовом имам бољи разум него сви ваши мудраци. Држите да сте с њима мудри, а безумнији сте од свих незналица, јер не знате истинитога Бога већ демоне за бога имате. Уздам се у силу Христа, Бога мога, да ме нећеш победити.“ Тада мучитељ, постиђен, разгневи се много и нареди да је муче на точку. Она се помоли Богу и анђео Господњи сломи точак и свету дјеву исцели од рана. Мучење није престало. Свету мученицу стављаху у усијану пећ, а затим је бацише у дубок ров пун отровних змија и скорпија. На крају је изведена пред дивље зверове, који лизаху њене ноге. Само јој је једна медведица нанела малу рану из које је потекла крв. Пред зверима се света мученица помоли Богу и чу се глас с неба који је зове у горње пределе. Тако предаде душу своју Господу, за Кога пострада 304. године. Тада стигоше

њени родитељи, узеше своју свету кћер и часно је сахранише близу града, благодарећи Богу и радујући се што се удостојише да буду родитељи такве кћери.

Мошти свете великомученице Јефимије прославио је многим чудесима Бог, који је „диван у светима Својим“. Њему и од нас нека буде част и слава сада и увек и у све векове. **А**мин.





ЎВАЖИТЪ ПРПБНЪЙ МТРИ НАШЕЙ ПАРАСКЕВЪ.*11

[Празднѣмъ ѿ-гв Октѡврія.]*12

Кондакъ ѿ.

Збраниа ѿ гда на твѣрдн цркви возсияти, прпбнаа мти параскѣво, агглопенымъ твоимъ житіемъ возсияла єси всемѹ мїрѹ ѿакъ єлице пресвѣтлоє, и єщымъ въ болѣзняхъ дшєвныхъ и тѣлесныхъ цѣлїтельница явилася єси. сегѡ ради вѣроу ти зовѣмъ: Радѹєса, прпбнаа мти параскѣво, скорѣящихъ оутѣшенїе.

Їкосъ ѿ.

Огльскѡю рѣвностѹ показавши, досточднаа, житїе своє добродѣтельми оукраєила єси на землї, аггльскагѡ же ликостѡнїа сподобилася єси на нбсї: съ нимъ оубо молї прилѣжнѡ члвѣколюбца избавити ѿ вѣдъ и напастей всѹ вопїющымъ ти єлице: Радѹєса, волею своєю блгоє ѿго заповѣдей хртѡвыхъ подѣвшаа: радѹєса, житіемъ твоимъ єветѹ мїра ѡблнчївшаа. радѹєса, плѡть свою страстѣми попрѣвшаа: радѹєса, срце своє чисто ѿ всѹкїѡ страстї дшєврѣднѡ сохранившаа. радѹєса, совершенїемъ заповѣдей любовь бжїю къ себѣ стажавшаа: радѹєса, ношенїю крѣта насъ въ послѣдованїи хртѹ научившаа. Радѹєса, прпбнаа мти параскѣво, скорѣящихъ оутѣшенїе.

^{11*} Елена Узунова (или: Петко Т. Хинов ?) је овај акатист са општедоступног превода на србски [превела 2003. г. на црквено-словенски језик](#) и не знајући да постоји овде предложени оригинал на црквено-словенском језику.

^{12*} Српски православни епископ Браничевски, господин Хризостом (Војиновић) дао је свој благослов да се овај Акатист преп. матери нашој Параскеви може служити. Е. Бр. 144/72 у Пожаревцу.

Кондакъ ѿ.

Відаци житѣйскихъ вецей ізмѣненіе, мїрскій матѣжъ ѡставила єси, и въ пѣстыню вселїлася єси, и дѣже многимъ пощенїемъ и мѣтвами, іакъ бѣговѣнною пицею, дѣшѣ своѣ питала єси бѣгоговѣйноу поюци бѣгѣ: **Аллилуїа.**

Ікосъ ѿ.

Вѣдомъ и вѣрѣ правѣ и совершеннѣю любовь стажавши, бѣгомѣдраа мѣри, воздержанїемъ и смиренїемъ себѣ оукрасила єси: чѣмъ же и была єси храмъ вѣжїи и чѣдесъ источникъ неискѣднїи. сегѣ ради бѣгоговѣйноу ти поемъ: **Радѣеа,** євѣльскагѣ самоѡверженїа ѡбразе совершеннїи: **радѣеа,** іакъ ницетѣю временныхъ богатствѣ вѣчное и славу стажала єси. **радѣеа,** іакъ ѡбѣтомъ нестажанїа высотѣ дѣха своегѣ показала єси: **радѣеа,** смиренїа свѣтлаа высотѣ. **радѣеа,** іакъ подвиги твоїми дѣшетлѣнными силы попрала єси: **радѣеа,** іакъ высотѣю подвиговѣ твоїхъ всѣ оуднѣла єси. **Радѣеа,** прѣвнаа мѣри параскѣно, скорѣвцихъ оутѣшенїе.

Кондакъ ѿ.

Вілоу дѣа стѣгѣ оукраплѣема, мужески претерпѣла єси пѣстныа подвиги, прѣвнаа, слезами же твоїми величаваго врагѣ попрала єси, воспѣваюци сѣ бѣгодаренїемъ бѣгѣ: **Аллилуїа.**

Ікосъ ѿ.

Вѣображенїе вѣдѣцагѣ сѣдѣ хрїтѣова всегда во оумѣ и мѣци, и теплыа слезы проліаюци, прѣвлѣннаа, оукрасила єси свѣтїльникъ дѣши твоеѣ, готѣва сѣци оусердїи сѣдїю прѣвнѣйшаго. того оубѣ молї деснѣгѣ предстоанїа да сподобитѣ и насѣ вѣрою поюцыа ти сице: **Радѣеа,** ѡбѣтелице прѣстѣгѣ дѣа: **радѣеа,** іакъ всѣ житїе своѣ ѡсциала єси непрестаннїмъ призыванїемъ имене вѣжїа. **радѣеа,** іакъ предспѣла єси въ нечѣностныхъ іаже къ бѣгѣ мѣтвенныхъ предстоанїи: **радѣеа,** іакъ сілоу мѣтвы прѣповѣдїла єси дїавольскаа

искѣшенїа. радѣнїа, ѣкѡ послѣднимъ воспоминанїемъ ѿ грѣхѡ себѣ сохранила єси: радѣнїа, ѣкѡ бѣѣ совершенноу оубо діла єси. Радѣнїа, прѣбнаа мѣти параскѣѣ, скорбѣщихъ оутѣшенїе.

Кондакъ д.

Вѣрю настоѣщагѡ житїа ѿвѣргла єси, прѣбнаа: ницетѣ самовольноу хрѣта ради стѣжѣвши, добродѣтели велики ѿбогатила єси, и мнѡгѡ къ ревности, образомъ житїа своего воздѣгла єси, оубо аще и хрѣтѣ бѣѣ: **А**ллилуїа.

Їкосъ д.

Слышавъ гдѣ молитвы и воздыханїа твоѡ ледниче творимыа въ тайне, блженнаа мѣти, на небѣи же предъ агглы прослави болѣзнь и прѣдъ твоѡ ѣвѣ: нынѣ же, бжтвеннагѡ раа прохѡдѣши нечлѣннаа пѣжти, поминѡи и насъ поющыа ти сїце: Радѣнїа, достохвальнаа, аггломъ сопрѣчѣнице: радѣнїа, стѣтелей велелѣпнаа красотѣ. радѣнїа, прѣбныхъ совершеннаа и високаа похвалѣ: радѣнїа, прѣбныхъ оубоверенїе и поствникѡвъ правило и звѣстнѣйшее. радѣнїа, дѣственикѡвъ и монахинь славо и бгосвѣтлыи вѣнче: радѣнїа, хрѣтианѡмъ стѣно и твердое застѣпленїе. Радѣнїа, прѣбнаа мѣти параскѣѣ, скорбѣщихъ оутѣшенїе.

Кондакъ є.

Везмѡлвенноу совершила єси жизнь свою, блженнаа мѣти параскѣѣ, нестѣжѣнїемъ оукрашающисѡ и воздержанїемъ просвѣщающисѡ, бѣлїемъ же тѣлоу питѡущисѡ, и поущи со оумленїемъ вѣщѣ: **А**ллилуїа.

Їкосъ є.

Вѣда прѣстѣбїи дхѡ чїстѣе твоѣ, кѡ семѣ же и безмѣрноє смиренїе твоѣ, славноу тѣа въ чѣдѣхъ показа, превлженнаа. тѣмже ѿ сегѡ житїа ѿшѣдъ ко ѡномѣ блженствѣ, съ прѣбными лїки ходѣтайствѣши ѡ вѣхъ поущихъ ти со оумленїемъ:

Радѹса, пѣстынныи шипче бѣговонныи: радѹса, пѣстынное добрѣйшее пѣстынное воспитаніе. радѹса, ѣкѡ серпомъ млѣтѣх твоихъ терніе страстѣй истреѣкла еси: радѹса, ѣкѡ проліаніемъ слезъ твоихъ грѣхобный огнь погасила еси. радѹса, ѣкѡ всѣкое вражіе нашептѣе ѿгнала еси: радѹса, ѣкѡ образомъ добродѣтельнаго житіа твоего лѣнныи къ поканію воздвижеши. Радѹса, прѣвнаа мѣри паракено, скорѣщихъ оутѣшеніе.

Кондакъ 5.

Проповѣдникѹ правды, илїи достоудномѹ, и іѡаннѹ прѣтечи, свѣтїльникѹ поканіа, подобавшиса, прѣвнаа мѣри, все ѿложивши житѣйское попеченіе, молчатїи въ горахъ, бдѣнію же и пѣматїи смѣртнѣй всегда побѣающиса, пѣла еси бѣгѹ: **І**ллилдїа.

Ікосъ 5.

Возсіа нѣный свѣтъ стоащеи тѣ со оумиленіемъ на всеночнѣй млѣтѣѣ, и се ѡггѣлъ гдѣнь предста предъ тобою возвѣщаа тѣ бжїе бѣговоленіе да возвратишиса во очетѣво твое, тамѡ во подобаетъ тебѣ тѣло земли ѡдати, дѹхомъ же прентїи въ небесаа селенїа. сегѡ ради поемъ тебѣ такѡваа: Радѹса, ѣкѡ, еце ещѣи тѣ въ жїзни сей, сподобиласа еси ѡггѣльскаго лицезрѣнїа: радѹса, ѣкѡ бѣгововѣннѡ исполнила еси бжїе повелѣнїе: радѹса, ѣкѡ въ цркви влахернѣй бжїей мѣри тѣплѣ молиласа еси: радѹса, ѣкѡ тѣпломѹ еа застѹпленію себѣ вѣрчила еси: радѹса, ѣкѡ при исходѣ твоемъ ѡ всѣмъ мїрѣ прилѣжнѡ молиласа еси: радѹса, ѣкѡ по исходѣ твоемъ ѡверѣла еси жїзнь приносѹщнѹю. Радѹса, прѣвнаа мѣри паракено, скорѣщихъ оутѣшеніе.

Кондакъ 3.

Вотѣщи тѣ ѿ нѣнѣшнаго вѣка преставитишиса, зашла еси ѣкѡ свѣзда ѿ мїра сегѡ, прехвѣльнаа, и возсіала еси въ премїрнѣй жїзни, ѡстабльши намъ ѣкѡ зарїи добродѣтели и исправленїа житїа твоего ѡзарѣющыа срѣа всѣхъ съ вѣрою поющихъ бѣгѹ: **І**ллилдїа.

Їкоуз 3.

Нобыа бл҃гѣти законѣ исполнивши, на нѣо текѹщею добродѣтелей возшедѣ колесницею, досточуднаа, нынѣ съ нѣными радѹешиса чинноначалїи. съ ними оубо молиса сп҃сѹ хр҃тѹ ѿ всеѣхъ поющихъ ти сице: **Р**адѹиса, ѣакѡ кѣ невечернемѹ свѣтѹ прешла єси: радѹиса, ѣакѡ сподобиласа єси жнлица красотѣ хр҃товыхъ. радѹиса, ѣакѡ прїала єси ѿ г҃да многоцѹдѹю мзѹ трѹдѹвъ твоихъ: радѹиса, ѣакѡ свѣше прїала єси вѣнецѣ невадаемыи. радѹиса, ѣакѡ чїстѡ зрїши трїѹпостаное бж҃тѡ: радѹиса, ѣакѡ со аг҃лы на нѣсї ѡбитаєши. **Р**адѹиса, прїенаа м҃ти параскѣно, скорѣащихъ оутѣшенїе.

Кондакъ ѱ.

Втрѣнное ѱ дївное видѣнїе оузрѣ хр҃толюбивый геѡргїи: мнѣса бо зрѣти нѣкѹю цр҃ицѹ, на пресвѣтлѣмъ прѣтолѣ сѣдѹацѹ, ѱ мнѡжестѡ свѣтлыхъ вѡннѡвъ ѿкрестѣ тоа стоащихъ, оуслыша г҃голы ємѹ: геѡргїе, вскорѣ ѱзѣмше мѡци моа въ нарѡчитѣмъ*¹³ положїте мѣстѣ поюще бг҃д: **А**ллилїа.

Їкоуз ѱ.

Весь хр҃тїанскїи собѡрѣ, оуслышавѣ г҃голы геѡргїа, потечѣ кѣ моцѣмъ прїеныа параскѣни, ѱ тыа со мнѡгимъ оусѣрдїемъ ѱзѣмѣ, ѣакоже ѿ нѣкоемъ сокровици многоцѣннѣмъ*¹⁴ радѹиса, чѣстнѡ положї въ цр҃кви, воспѣваа съ любовїю сице: **Р**адѹиса, радостное православыхъ слышанїе: радѹиса, свѣтлаа вѣры свѣздѡ, вѣрныа просвѣщающаа. радѹиса, бл҃говѡннаа см҃рно, цр҃ковь хр҃тоѹ ѿбл҃гоухающаа: радѹиса, сокровице бж҃їихъ дарованїи нежданѣемое. радѹиса, истѡчнице бг҃отѡчный, истѡчяаи вѣрнымъ цѣлїтельныа воды: радѹиса, ѣакѡ всемъ вѣрнымъ, бл҃г҃тїю хр҃товою, ѣзвы ѱцѣлѣєши. **Р**адѹиса, прїенаа м҃ти параскѣно, скорѣащихъ оутѣшенїе.

^{13*} у изворнику: нарѡчитѡмъ.

^{14*} у изворнику: многоцѣннѡмъ.

ра́дѡица, ꙗ́кѡ ѿ ма́ твоѡѣ ѿ вѣ^{*16} ѿноплемѣнныхъ прославлѣется: ра́дѡица, ꙗ́кѡ твоѡю правосла́вїе возвыша́ется. Ра́дѡица, прѣбнаа мѣти параскѣво, скорѣѡщихъ оутѣшѣнїе.

Конда́къ ѿ.

Пѣнїа ѿ моли́твы приносѡщи бѣгоуѣрнаа црѣца мѣлица предъ ковчѣгомъ твоѡихъ чюдотѣорныхъ моце́й, съ вѣлїимъ тѣцѣнїемъ пренесе́ ѿ ѿ ѿноплемѣнныхъ во гра́дъ своѡ прѣто́льный на ѡхранѣнїе всегѡ ро́да на́шего пою́цагѡ бгѡ: **Аллилуїа.**

Ўкосъ ѿ.

Свѣтлаа ѿ новопрѡїѡвшаа звѣзда ѡбнѣлаа ѣсѣ на за́падѣ, свѣтлыми лѡчѣми чюдотѣорныхъ моце́й^{*17} твоѡихъ все́мъ вѣрнымъ сїѡущи, па́че же о́честѡ твоѡемѡ, привлека́ющи сїѡ пресвѣтломѡ сїѡнїю твоѡихъ по́двигъ, ѿ ѿзбавля́ющи ѿ бѣдъ ѿ напѡстѣй, пою́щемѡ тѣ сїце: Ра́дѡица, всѡкнхъ ѿсѣлѣнїй ѿсто́чнице: ра́дѡица, лю́тѣ стражда́щихъ помо́щнице. ра́дѡица, ꙗ́кѡ скорѣный мра́къ разгонѡеши: ра́дѡица, ꙗ́кѡ ѿ вѣзды грѣхѡвныа члѣвѣки ѿзбавля́еши. ра́дѡица, ꙗ́кѡ твоѡю дерзнове́ннѡ вѣздѡ мѣрдѡ бжѣа призыва́емъ: ра́дѡица, ꙗ́кѡ твоѡю ѿ потѡпа гнѣѡа ѿзбавльшесѡ мѣрѡ съ бгѡмъ ѡверѣта́емъ. Ра́дѡица, прѣбнаа мѣти параскѣво, скорѣѡщихъ оутѣшѣнїе.

Конда́къ бѣ.

Влѣтїю хрѣто́вою ѿсѣлѡеши болѣзни, ѿ прогонѡеши лѡкѡвныа дѡхи ѿ стра́сти, сла́внаа параскѣво, ѿ просвѣща́еши вѣрныа бл҃гѣтаньми чюдѣсъ твоѡихъ да вопїю́тъ бѣгодарнѡ бгѡ: **Аллилуїа.**

Ўкосъ бѣ.

Мою́ще мо́лимъ тѡ прилѣжнѡ, прѣбнаа мѣти параскѣво, ѡ хрѣто́вѣ(ѿ) црѣкви моли́сѡ, правосла́внѣй вѣрѣ крѣпѡсть ѿ ѡдолѣнїе на ѣрѣси, на́мъ же сїпѣнїе ѿ мѣрѡ ѿспросѣ, да съ лю́бѡвїю велича́емъ тѡ сїце: Ра́дѡица, хрѣто́вы црѣкѡе свѣтлоѡ оукрашѣнїе: ра́дѡица,

^{16*} у изворнику: во.

^{17*} у изворнику: моце́хъ.

правослѣвныа вѣры защищеніе: радѣса, Ѡчества нашегѡ стѣно и Ѡ
 иноплемѣнныхъ избѣвительнице: радѣса, Ѡбители твоеа покрѡве: радѣса,
 хрѣтіанскагѡ рѡда застѣплѣніе: радѣса, всѣмъ съ вѣрою предстаѣтельства
 твоегѡ ищѣщимъ скорѡа помощнице. Радѣса, прѣбнаа мѣри параскѣно,
 скорѣащихъ оутѣшеніе.

Кондакъ г҃и.



прѣбнаа мѣри параскѣно, скорѣащихъ оутѣшеніе и дѣвѣ
 оукрашеніе, прїимй нынѣ Ѡ хѡдыхъ оутѣ сїе пѣснопѣніе, и
 Ѡ геѣнны избѣвительнаа намъ г҃а оумолї, да съ тобою, въ
 нѣнѣмъ Ѡчествїи нашемъ, безконѣчно поѣмъ ѣмѣ: **Аллилуїа.**

Сей кондакъ г҃голи трижды.

И пакы четѣса ѣко съ а-и:

Аг҃льскѡю рѣвностѣ показавши,
 достоугодноа:

Таже кондакъ а-и:

Избранныа Ѡ г҃а на тѣвѣрди цр҃кве
 возсіати:



**МѢТВА ПРѢБНѢЙ
ПАРАСКѢВѢ.**



прѣбнаа мѣри
 параскѣно, тѣплаа наша
 застѣпнице, и вездѣ
 въ скорѣехъ скорѡаа помощнице,
 помози намъ грѣшнымъ и
 оубылымъ въ настоѡщемъ сѣмъ
 житїи, оумолї г҃а б҃га даровати
 намъ ѡставленіе всѣхъ грѣхѡвъ
 нашихъ, таже содѣахомъ во всѣмъ
 житїи нашемъ дѣломъ, словомъ,
 помышлѣніемъ и всѣми нашими
 чѣствы, во исхѡдѣ же дѡши нашеа
 помози намъ недостѡйнымъ
 избѣвительнаа Ѡ воздѡшныхъ
 мытарствъ и вѣчнагѡ мѣченїа, да
 величающе млѣтвное предстаѣтельство
 твое, всегда прославлѣемъ Ѡца и сїа
 и с҃гаго дѡа, нынѣ и прїсно и во
 вѣки вѣкѡвъ. **Аминь.**

МЕСЕЦА ОКТОБРА У 14. ДАН.

ЖИТИЈЕ ПРЕПОДОБНЕ МАТЕРЕ НАШЕ ПАРАСКЕВЕ.

У Тракији, близу града Каликратије, било је српско насеље Епивате. У њему се родила преподобна мати Параскева од побожних родитеља, који су ходили по закону Божијем и свој живот украшавали милостињом и добротинствима. Зато васпиташе и ову добру голубицу Христову да живи тако, како су и они живели и научише је закону Божијем, па у небеске обитељи пређоше. Наследница дома остаде Параскева са братом својим Јефтимијем, који се још за живота родитеља беше замонашио и касније постао епископ Мадитски и многа чудеса чинио за живота и после смрти.

После смрти својих родитеља преподобна усрдно зажеље подвижнички живот, те изнуриваше тело постом, трудом и бдењем. Затим остави многометежни свет и раздавши сву своју имовину оде у пустињу Јорданску, где живљаше анђелским животом као св. пророк Илија и св. Јован Крститељ. Укроћавала је себе постом и бдењем, хранила се бедно пустињским биљем, излагала врућини и хладноћи и обраћала се једино Ономе Који може да спасе од малодушности и буре смирене срцем. Украшена подвизима и добродетељним животом постала је возљубљена невеста Христова. Христос се уселио у њу са Оцем и Светим Духом и почивао је у њој као у цркви Својој светој. Сачувавши душу и тело од греха, света Параскева заиста постаде црквом Бога живог.

Једне ноћи, после много година проведених у пустињи, кад је била на молитви, виде анђела Божијег у облику пресветлог детета које јој приђе и рече: „Остави пустињу и врати се у свој родни крај. Тамо треба да предаш тело земљи, а душом да пређеш Господу.“ Схвативши смисао виђења и примивши га као Божије наређење, преподобна се зарадова што ће се ослободити тела, али зажали што ће оставити пустињу, јер ништа тако не чисти душу и не враћа јој првобитну боголикост као пустиња и усамљеност. Ипак, остави са жалошћу место где се подвизавала и врати се у свет. Дошавши у Цариград обиђе сва света места и уђе у пресветли храм Мајке Божје, који се зове Влахерна, и поклонивши се Пресветој Богородици, врати се у Епивате где поживе неко време не изменивши своје пустињске подвиге. Када се приближио час њеног преселења у вечност, помолила се приљезно за себе и за цео свет и предала душу своју Господу. Христољубиви људи са великим поштовањем положише у гроб њено свето тело.

Богу је било угодно да прослави своју угодницу и после смрти. Неки побожни човек по имену Георгије мољаше се по обичају Богу у своме дому. Те ноћи виде у сну као да нека царица седи на престолу а око ње стоји мноштво светлих војника. Тада му један од тих светлих војника рече: „Георгије, зашто тако брзо занемаристе тело преподобне Параскеве? Ископајте га из земље и положите га у свету гробницу, јер зажеле Бог да је прослави на земљи.“ Исте ноћи је и нека жена, побожна Јефимија, имала исто виђење, те обоје то сутрадан испричаше. Кад људи ово чуше, одоше са одушевљењем, са свећама, кадионицама и мирисима гробу, ископаше нетрулежно тело преподобне и положише га у цркву светих апостола Петра и Павла у Епиватима. Од тада се многа исцелења и дивна чудеса збиваху не само у оном крају него и по околним местима.

У то време ослаби византијско царство и по Божјем допуштењу Латини заузеле Цариград и све драгоцености црквене и утвари и свете мошти одношаху у Рим. У Бугарској је у то време владао благочастиви цар Јован Асен. До њега су били дошли гласови о слави преподобне Параскеве и он зажеле да њене свете мошти пренесе у своју земљу. Зато одмах посла у Цариград своје људе и понуди Латинима да траже од њега што год хоће само да му уступе те свете мошти. Чувши ово, Латини одмах обећаше цару да ће му испунити молбу, те он посла митрополита Марка да свечано пренесе мошти преподобне Параскеве, која се код Словена зове и Петка, из Епивата у престони град Трново, у своју царску цркву.

После непуна два века, кад су Турци заузели Трново, биле су мошти свете Петке пренесене у Видин, а касније, по одобрењу султана Бајазита, царица Милица их је пренела у Србију. Почивале су у цркви у Београдској тврђави (данас црква Ружица). Данас се мошти свете преподобне матере Параскеве-Петке налазе у Румунији у граду Јашу у цркви Света Три Јерарха у коју су пренете 14. октобра 1641.

Преподобна мати Параскева била је од нашег рода. Много је поштована у српском народу. Иако су њене мошти однесене из српске земље, њен је култ остао. И данас, ко са вером призове њене молитве добија помоћ од Бога, а чудеса која она чини у цркви Ружици у Београдској тврђави, у манастиру у Извору и на другим местима ко ће избројати?

Слава и хвала Господу који ју је прославио и дао нама за помоћницу!

Молитвама преподобне матере наше Параскеве, Господе Исусе Христе Боже наш, помилуј нас. **Амин!**

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ.

Монахиња Евпраксија, којој је крштено име било Јелисавка, рођена је у Ђићевцу 1. јуна 1914. У кући својих родитеља, Богосава и Зорке Цветковић, васпитана је у побожности и страху Божијем, а кад јој је било двадесет година ступила је као искушеница у манастир Ковиљ, 5. новембра 1934. Под руководством добре наставнице матере игуманије Јефимије, млада монахиња Евпраксија брзо је напредовала у монашким подвизима, у молитви и послушању, те ју је игуманија још као младу поставила за „старицу“ новим сестрама.

Кад је Ковиљско сестринство, после тешких страдања у рату, коначно нашло своје прибежиште у манастиру Свете Петке, монахиња Евпраксија је добила у дужност да држи црквено правило и певање у цркви. Пошто је била слабог здравља, ослободила ју је мати игуманија спољних радова и дала јој послушаније да у келији врши молитве, да сестрама преписује разне поуке Светих Отаца, акатисте и каноне. Радећи тај племенити посао, монахиња Евпраксија је потпуно ушла у молитвени дух црквене поезије, у њен класични стил и узвишену изражајну снагу црквенословенског језика. Та молитвена поезија испуњавала је одушевљењем њену душу, она је била њено дисање, њен прави живот. Од црквене песме није се одвајала ни дању ни ноћу. Кроз њу је она непрестано била молитвено повезана са Господом, Који је, видећи њену веру, побожност и љубав, подарио и њој велики дар да може да саставља акатисте.

Евпраксија је најпре саставила акатист својој светитељки, преподобној Евпраксији. Затим је, по жељи матере игуманије, написала акатист њеној светитељки, св. великомученици Јефимији. Акатист преподобној матери Параскеви, покровитељици нашег манастира, коју је монахиња Евпраксија много поштовала, написала је пред крај свога живота, а сестрама оставила аманет да се тај акатист чита у нашем манастиру.

Свој земаљски живот скончала је 2/15. октобра 1960. Сахрањена је у свом манастиру Свете Петке (Параскеве) код Параћина. Ликове светитељки у овој књизи радиле су сестре манастира Раванице.



✻ НОВИ СРБЛАНК РЪИ ГОДИ ВЪ БЪЛГРДИ. © НОВИ СРБЛАНК 2016. ГОД. У БЕОГРАДУ. ✻